

РЕШЕНИЕ

№ 25728

гр. София, 03.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7217** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба от С. А. В., майка и законен представител на малолетния Т. С. К., против Експертно решение № 91119/07.06.2024г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по психични, вътрешни и сърдечно съдови заболявания, в частта с която на освидетелстваното лице е определен срок на инвалидност и чужда помощ – 3 години, вместо пожизнен.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в противоречие с материалноправните разпоредби, довело до неправилно определяне на срока на ТНР. Претендира се отмяната на административния акт като незаконосъобразен и постановяване на решение, с което да се върне преписката на административния орган за определяне на пожизнен срок. Подробни аргументи в защита на това становище са изложени в писмени бележки. Претендират се разноски, за които е приложен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, не изразява становище по жалбата. В хода на делото по същество, не изпраща представител.

Заинтересованите лица – ТЕЛК МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД С., РУ „Социално осигуряване“ [населено място], Агенция за хора с увреждания, Дирекция „Социално подпомагане“, редовно призовани не изпращат представители и не изразяват становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител не

изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 91959 от зас.№ 208 от 31.10.2023г. на малолетния Т. К. са определени 64 % трайно намалена работоспособност с пожизнен срок на определения процент, с водеща диагноза синдром на Д. /неуточнен/, цепка на небцето /вълча уста/, лека умствена недостатъчност /няма нарушение или е налице минимално нарушение на поведението. Също така е отразено, че състоянието до експертизата е 100 % ТНР.

Това експертно решение е било обжалвано пред ответната страна НЕЛК, която при констатиране на описаните заболявания е отменила решението на ТЕЛК и е определен краен процент на ТНР- 100% но със срок 3 години, в която част именно е оспорването в настоящето производство..

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е в 14-дневния преклузивен срок и от надлежна страна, а разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е постановено от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 3 от Наредбата за медицинската експертиза административен орган, в установената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила като спор между страните по тези въпроси няма.

Решението обаче е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби по смисъла на чл.146, т.4 от АПК по отношение на изводите на административния орган за определения срок на ТНР. От тяхното съдържание не става ясно как е определен срокът на ТНР, което се явява нарушен и чл. 49, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ, който изисква НЕЛК да се произнася с мотивирано експертно решение. В тази връзка и предвид възражението на законния представител на оспорващата за необратимост на състоянието на преосвидетелстваното лице, НЕЛК е следвало да съобрази и да се произнесе по отношение на приложимостта на разпоредбата на чл. 69, ал. 4 от НМЕ, според която при дефинитивни състояния без възможност за пълно или частично възстановяване се определя пожизнен срок на инвалидността. По смисъла на § 1, т. 5 от ДР на НМЕ "дефинитивни състояния" са състоянията, които не търпят позитивна или негативна еволюция във времето, т. е това са необратими състояния, такива, при които не е възможна каквато и да е било промяна, или разпоредбата на ал. 5 според която при множествени увреждания, някои от които не са дефинитивни, срокът на инвалидност се определя, съгласно ал. 1 на чл. 69 НМЕ, а именно: от една до три години в зависимост от характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване. Тези две разпоредби регламентират две различни хипотези на намалена работоспособност и са синхронизирани с разпоредбата на чл. 101а от Закона за здравето, съгласно която срокът на решението за степента на трайно намалена работоспособност се определя в наредбата на чл. 101, ал. 7 в зависимост от характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване на работоспособността. Съгласно чл. 101а, ал. 2 от 33 при дефинитивни състояния, посочени в наредбата по ал. 1, при които няма възможност за пълно или частично възстановяване на работоспособността, степента на трайно намалена работоспособност се определя пожизнено, а съгласно ал. 3 на чл. 101а от 33

при множествени увреждания, някои от които не са дефинитивни състояния, срокът на решението за степента на трайно намалена работоспособност се определя по реда на ал. 1 или по реда на наредбата по чл. 101, ал. 7 ЗЗ.

В разпоредбата на чл. 69, ал. 4 от НМЕ попадат лица с "дефинитивни състояния", а в чл. 69, ал. 5 лицата които имат множествени увреждания, някои от които не са дефинитивни. Безспорно е, че в случая разграничението се основава на определени медицински критерии, на които отговарят всички лица от една група по ал. 4 - които имат само едно състояние, което е дефинитивно и другата група по ал. 5 - лицата, които имат множествени увреждания, някои от които не са дефинитивни. Въведените от законодателя разграничения са единствено въз основа на медицински критерии. Съгласно приетата разпоредба на чл. 69а (Нов - ДВ, бр. 59 от 2021 г., в сила от 16.07.2021 г.) от НМЕ, в ал. 1 е предвидено допускането на изключение от случаите по чл. 69, ал. 5 при множествени увреждания, някои от които не са дефинитивни, лицето да поиска да бъде освидетелствано/ преосвидетелствано само по отношение на тези от тях, които са дефинитивни състояния. Като в посочената разпоредба изрично е предвидено, че в тези случаи се определя пожизнен срок на инвалидност. В ал. 2 на цитираната разпоредба изрично е предвидено, преосвидетелстване на лицата по ал. 1 да може да се извърши освен по искане на самите лица или по искане на контролните органи на медицинската експертиза.

С посочената разпоредба целта на законодателя е да преустанови периодичното преосвидетелстване на определени групи лица и за конкретни заболявания, посочени в отправните точки, за които периодично освидетелстване е безпредметно, при положение че не може да настъпи еволюция във времето.

В оспорваното решение на специализиран състав на НЕЛК по психични, вътрешни и С., предмет на съдебната проверка липсват мотиви, от които да следва изводът, че от НЕЛК е извършена преценка дали с оглед приетата диагноза са налице едно или повече дефинитивни състояния без възможност за пълно или частично възстановяване, съответно липсват указания в тази насока.

Като е отменил обжалваното пред него решение на ТЕЛК в частта на определения срок, Специализираният състав на НЕЛК е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. Доколкото в настоящото производство предмет на обжалване в съответствие с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето и чл. 63, ал. 1, т. 4 от ПУОРОМЕРКМЕ е решението на НЕЛК, постановено в хода на административен контрол, и съдът няма правомощие да реши по същество спора, преписката по жалбата срещу това решение в атакуваната му част следва да бъдат върнати на специализиран състав на НЕЛК за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на това решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 1010лв., от които сумата от 1000лв. адвокатско възнаграждение и 10лв. държавна такса, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК..

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т.4 от Закона за здравето Административен съд София-град, II отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Експертно решение № 91119/07.06.2024г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по психични, вътрешни и сърдечно съдови заболявания, в частта с която на освидетелстваното лице е определен срок на инвалидност и чужда помощ – 3 години, вместо пожизнен.

ВРЪЩА административната преписка на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по психични, вътрешни и сърдечно съдови заболявания за ново произнасяне, съгласно дадените от съда указания по приложението на материалния закон.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия да заплати на С. А. В., майка и законен представител на малолетния Т. С. К. сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева разноски, дължими на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните

СЪДИЯ: